

ВИСНОВОК

**про наукову новизну, теоретичне та практичне значення
результатів дисертації Пашиніна Олександра Анатолійовича на тему:
«Правові форми реалізації права власності у сфері
господарювання»,
поданої на здобуття наукового ступеня доктора філософії за
спеціальністю 081 «Право»**

Висновок підготовлено за результатами публічної презентації дисертації на тему «Правові форми реалізації права власності у сфері господарювання», виконаної здобувачем кафедри господарського та адміністративного права Пашиніним Олександром Анатолійовичем на здобуття наукового ступеня доктора філософії зі спеціальності 081 «Право», що відбулася на засіданні Міжкафедрального наукового семінару юридичного факультету Донецького національного університету імені Василя Стуса (протокол № 2 від 18 жовтня 2024 р.).

Науковий рівень дисертації відповідає вимогам Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44. Дисертація містить науково обґрунтовані результати проведених здобувачем досліджень, а саме: нові та доопрацьовані існуючі науково-теоретичні положення щодо правових форм реалізації права власності у сфері господарювання, а також розроблені пропозиції з вдосконалення чинного законодавства в цій сфері.

Актуальність теми та її зв'язок з науковою тематикою факультету.

Для сфери господарювання власність відіграє роль економічної основи будь-якої господарської діяльності, а право власності виступає основним правовим режимом майна суб'єктів господарювання. В умовах ринкової економіки ефективне функціонування сфери господарювання можливе за умов чіткого розуміння власниками майна змісту цього поняття та належного правового забезпечення здійснення свого права власності.

В динамічно змінюваних умовах господарювання правові форми реалізації права власності мають забезпечувати потреби власника майна щодо здійснення засновницьких повноважень, управління майном під час провадження господарської діяльності, розпорядження майном шляхом вступу у відповідні договірні відносини. У практичній площині сфери господарювання правові форми реалізації права власності спрямовані на опосередкування майново-договірних, корпоративних, організаційно-господарських та інших господарських відносин. Проте кризові зовнішні умови провадження господарської діяльності, насамперед введений правовий режим воєнного стану, значною мірою позначаються на реалізації права власності у сфері господарювання. Крім того, тривалий час на практиці проблеми правових форм реалізації права власності пов'язані зі спорами щодо формування статутного капіталу, розподілу повноважень між органами

господарської організації щодо управління і зокрема розпорядження майном, виконання і правових наслідків договорів, в яких предметом виступає майно, передане у користування або в якості засобу забезпечення виконання зобов'язань тощо. Оприлюднений Аналіз стану здійснення правосуддя при розгляді господарських справ за 2023 рік свідчить, що значну частку справ, а саме 64 відсотка, складають різноманітні майнові спори та спори щодо захисту права власності.

У сфері господарювання правові форми реалізації права власності повинні мати належне законодавче закріплення, що обумовлено положеннями Конституції України та прямо слідує з норми частини третьої статті 134 Господарського кодексу України. Разом з тим, у чинному законодавстві відсутнє чітке, системне закріплення правових форм реалізації права власності. Норми щодо правових форм реалізації права власності, крім Господарського кодексу України, закріплені в Цивільному кодексі України та багатьох інших законах, а також у підзаконних нормативно-правових актах. Крім того, на реалізацію права власності у сфері господарювання впливають положення нормативно-правових актів, прийнятих вже під час введеного воєнного стану в Україні. Отже, законодавча основа правих форм реалізації права власності у сфері господарювання характеризується розпорошеністю відповідних норм між багатьма нормативно-правовими актами, прогалинами у регулюванні, неконкретністю змісту та суперечливістю норм між собою, що значно знижує загальну ефективність правового регулювання відносин власності у сфері господарювання.

У науковій площині правові форми реалізації права власності у сфері господарювання не знайшли достатньої самостійної наукової розробки. Дослідження певних аспектів реалізації права власності у зазначеній сфері у різний час проводилися О.А. Беяневич, Р.А. Джабраїловим, А.М. Захарченком, Є.М. Ключевою, М.В. Мащенко, О.А. Медведевою, Г.В. Пронською, В.А. Устименком, В.С. Щербиною та деякими іншими. Певною мірою це питання розкрито у роботах дослідників в інших галузях юридичної науки, зокрема таких як: І.О. Зозуляк, І.Р. Калаур, О.А. Михайленко, Н.Б. Москалюк, В.В. Носік, Ю.П. Пацурківський, О.В. Розгон, Ф.М. Ханієва, О.С. Харченко, Ю.В. Щербяк та інших. Разом з тим, єдиної доктрини правових форм реалізації права у сфері господарювання не розроблено. До того ж, модернізація національного законодавства, розширення об'єктів права власності і змісту правомочностей власників зумовлюють доцільність проведення комплексного і системного дослідження загальних правових форм реалізації права власності у сфері господарювання, незалежно від видів майна та його економічних форм. Теоретичні напрацювання з цього питання та вироблення сучасної концепції правових форм реалізації права власності у сфері господарювання сприятимуть поглибленню розуміння загальних правових моделей господарських відносин з реалізації права власності, забезпеченню правової визначеності, передбачуваності та правової визначеності таких господарських відносин.

Слід зазначити, що теоретичну основу дослідження склали роботи вищезгаданих авторів, а також наукові напрацювання таких вчених, як: К.І. Апанасенко, В.Р. Біла, В. В. Брановицький, О. М. Вінник, О. П. Віхров, О.В. Гарагонич, Б. В. Дерев'янку, О. В. Дзера, Л. М. Дорошенко, І. Ф. Коваль, Я.О. Короташ, Р. Коуз, А.В. Мягкий, А. Оноре, І.М. Перчеклій, О.П. Подцерковний, Н.В. Рев'юк, А.В. Смітюх, І. В. Спасибо-Фатєєва, Р.Б. Шишка, Н. В. Щербакова та інші. Відтак є всі підстави констатувати достатню обґрунтованість обрання теми дослідження та необхідність її розробки.

Дисертаційну роботу виконано відповідно до плану науково-дослідної діяльності юридичного факультету Донецького національного університету імені Василя Стуса у межах теми «Господарсько-правове та адміністративно-правове забезпечення сталого розвитку» (ДР №:0122U002339 від 15 квітня 2022 р.), за яким дисертантом здійснено науково-теоретичну розробку правових форм реалізації права власності у сфері господарювання, визначено шляхи подальшого вдосконалення законодавства та практики його застосування у цій сфері.

Наукова новизна одержаних результатів полягає в тому, що обґрунтовано нові та доопрацьовано існуючі науково-теоретичні положення щодо правових форм реалізації права власності у сфері господарювання та розроблено пропозиції з вдосконалення чинного законодавства в цій сфері.

Наукова новизна одержаних у дисертації результатів конкретизується в основних положеннях, висновках, пропозиціях, наведених нижче.

Вперше:

обґрунтовано визначення поняття реалізації права власності у сфері господарювання як гарантованого законом здійснення учасником господарських відносин правомочностей власника щодо належних йому сукупності речей та інших цінностей, що можуть використовуватися, використовуються або виробляються в господарській діяльності, яке знаходить вираз у відповідних правових формах з метою задоволення інтересу власника у досягненні економічної та/або соціальної мети господарювання;

обґрунтовано, що умови реалізації права власності відображаються у законодавчо закріплених межах, обмеженнях та заборонах щодо здійснення правомочностей власника у сфері господарювання, соціального розвитку та охорони навколишнього середовища, і сприяють дотриманню принципу належної обачності щодо прав людини під час ведення господарської діяльності, закріпленого у Керівних принципах ООН з бізнесу і прав людини;

розроблено сучасну концепцію правових форм реалізації права власності в сфері господарювання, яка визначає внутрішній зміст і зовнішній вираз засновницьких, організаційно-управлінських та розпоряджувальних правомочностей власника; охоплює питання використання і вибуття майна з власності для забезпечення повноти прав власника й надання їм юридичного значення в процесі господарської діяльності; передбачає поділ правових форм на: 1) заснування господарської організації або організації господарської діяльності в інших організаційно-правових формах; 2) користування і розпорядження майном під час провадження господарської діяльності задля

отримання (вилучення) цінності з нього; 3) укладання договору щодо передання майна у власність або користування, або щодо забезпечення виконання господарських зобов'язань; враховує синергетичну роль правових форм у взаємодії між суб'єктивним правом власності та правовим режимом майна.

Удосконалено положення щодо:

аксіологічного значення правової форми реалізації права власності у сфері господарювання шляхом уточнення, що її змістом є прямо встановлений або не заборонений законом спосіб здійснення правомочностей власника, що гарантує реалізацію права власності та забезпечує дотримання умов його реалізації, а її зовнішнім виразом є відповідна правова модель, які разом надають діям власника юридичного значення і забезпечують задоволення його інтересу в досягненні економічної та/або соціальної мети господарювання, зокрема шляхом державного примусу;

сутності договору як правової форми реалізації права власності шляхом обґрунтування його дуальної природи, зокрема визначення змісту здійснення власником правомочності розпорядження майном та забезпечення дотримання встановленого або дозволеного законом зовнішнього виразу дій власника;

місця засновницьких повноважень власника майна шляхом обґрунтування, що їх здійснення на відміну від організаційно-управлінських повноважень знаходиться поза межами організаційно-господарських правовідносин і зобов'язань та внесення пропозиції змін до ст. 176 ГК України щодо їх включення до організаційно-господарських зобов'язань;

суб'єктів здійснення організаційно-управлінських повноважень через уточнення, що ці повноваження здійснюються власником майна безпосередньо або шляхом участі в загальних зборах, або шляхом створення інших органів управління господарської організації та наділення їх певною частиною організаційно-управлінських повноважень;

правової природи застави з уточненням, що передання майна в заставу виступає договірною формою реалізації права власності у сфері господарювання, яка опосередковує здійснення правомочності розпорядження майном шляхом відчуження з відкладальною умовою, та пропозицією поширення на договори застави режиму значного правочину.

Дістали подальшого розвитку положення щодо:

поняття реалізації права власності у сфері господарювання шляхом конкретизації його правових характеристик: 1) гарантоване законом здійснення учасником господарських відносин правомочностей власника щодо належних йому сукупності речей та інших цінностей; 2) вираження у певних правових формах; 3) залежність від суб'єктно-об'єктного складу права власності; 4) спрямованість на задоволення інтересу власника у досягненні економічної та/або соціальної мети господарювання;

змісту реалізації права власності у сфері господарювання з конкретизацією, що він охоплює цілеспрямовані рішення та дії щодо здійснення власником панування над сукупністю речей та інших цінностей,

використання їх корисних властивостей і привласнення отриманих результатів, визначення юридичної та/або фактичної долі власного майна з отриманням фінансового або іншого зиску;

гарантій реалізації права власності у сфері господарювання з виокремленням таких їх видів: 1) непорушність права власності; 2) здійснення правомочностей власника на свій розсуд, у власних інтересах та з власною метою; 3) забезпечення рівних умов здійснення права власності; 4) захист права власності;

організаційно-установчих повноважень щодо реалізації права власності з конкретизацією, що це сукупність прав та обов'язків економічного спрямування, які здійснюються самостійно або разом з іншими власниками та охоплюють: 1) засновницькі повноваження щодо організації провадження господарської діяльності в обраній організаційно-правовій формі та 2) управлінські повноваження щодо цілеспрямованого впливу на провадження господарської діяльності, що прямо або опосередковано стосується майнової основи господарювання;

правових аспектів заснування господарських організацій шляхом конкретизації підстави, змісту, порядку здійснення та значення цієї правової форми реалізації права власності у сфері господарювання;

правового статусу засновника з обґрунтуванням, що особливості його статусу порівняно з учасником товариства полягають у тому, що він має первісне право на визначення розміру статутного капіталу і часток у ньому, конкретизацію вимог до його формування, та обов'язок внести майно як вклад до статутного капіталу господарської організації;

організаційно-управлінських повноважень як правової форми реалізації права власності у сфері господарювання шляхом конкретизації, що вони являють собою цілеспрямоване здійснення під час провадження господарської діяльності прав та обов'язків щодо майна, яке складає майнову основу господарювання, зокрема збереження майна, вилучення його корисних властивостей та привласнення отриманих результатів, контроль його стану, визначення фактичної та/або юридичної долі майна з метою задоволення інтересу власника у досягненні економічної та/або соціальної мети господарювання;

юридичної характеристики господарських договорів щодо передання майна у власність або користування як правової форми реалізації права власності у сфері господарювання шляхом обґрунтування, що вони: є формою опосередкування рішень щодо розпорядження майном; належать до складних форм реалізації права власності; призводять до зміни власника майна або тимчасового припинення правомочностей власника; спрямовані на досягнення економічної мети у вигляді отримання доходу або іншого господарського результату; забезпечують динаміку права власності у сфері господарювання;

акту приймання-передання майна, який укладається на виконання договору про передання майна у власність або користування, шляхом додаткової аргументації, що він є елементом договору як юридичного факту

та слугує для фіксування моменту припинення правомочностей у власника майна, якщо інший момент не встановлено законом або договором;

практики застосування законодавства щодо значних правочинів шляхом обґрунтування її помилковості і доведення, що сформована судова практика щодо фактичного позбавлення учасників товариства можливості оскаржити правочин, учинений з порушенням порядку надання згоди на його вчинення, обмежує участь цих осіб у реалізації права власності у сфері господарювання, зокрема усуває загальні збори товариства від прийняття управлінського рішення щодо майна товариства;

публічно-приватного партнерства у відносинах власності з конкретизацією, що це форма співробітництва публічних і приватних власників, яка має економічний зміст, оскільки базується на об'єднанні майнових та інших ресурсів, спільних інтересах і взаємовигідних умовах, та правову форму господарського договору, та узагальненням юридично значимих характеристик ППП як договірної форми реалізації права власності у сфері господарювання.

Теоретичне значення отриманих результатів полягає в тому, що в роботі обґрунтовано положення щодо вирішення теоретичних і практичних проблем правових форм реалізації права власності у сфері господарювання з розробкою конкретних напрямів удосконалення нормативно-правового регулювання відносин у цій сфері.

Серед нових результатів можна виокремити такі найбільш істотні:

обґрунтування визначення поняття реалізації права власності у сфері господарювання;

обґрунтування, що умовами реалізації права власності є законодавчо закріплені межі, обмеження та заборони щодо здійснення правомочностей власника у сфері господарювання, соціального розвитку та охорони навколишнього середовища;

розроблення сучасної концепції правових форм реалізації права власності в сфері господарювання на основі аналізу наукових підходів щодо розуміння поняття правової форми, змісту суб'єктивного права власності та правового режиму майна у сфері господарювання;

обґрунтування аксіологічного значення правової форми реалізації права власності у сфері господарювання;

обґрунтування дуальної природи договору як правової форми реалізації права власності.

Практичне значення результатів, одержаних у дисертаційному дослідженні, полягає у тому, що сформульовані теоретичні положення, висновки і пропозиції доповнюють науку господарського права стосовно інституту права власності в частині загально-правових положень реалізації права власності, а також певних правових форм реалізації цього права у сфері господарювання. Дискусійні дисертаційні положення та висновки можуть стати підґрунтям для подальших наукових досліджень правових проблем реалізації права власності у сфері господарювання.

Положення дисертаційного дослідження можуть бути використані під час правотворчої роботи для вдосконалення норм відповідного законодавства на основі підготовленого проєкту Закону України про внесення змін до Господарського кодексу України та деяких законів України щодо удосконалення регулювання відносин власності та пояснювальної записки до нього (Додаток А), які згідно з довідкою від 11.10.2024 р. № 449/01-99 взято до уваги народним депутатом України Іриною НИКОРАК (Додаток В).

Запропоновані у дисертації рекомендації, зокрема оформлені у вигляді Методичних рекомендацій щодо реалізації права власності суб'єктами господарювання (Додаток Б) можуть використовуватися у діяльності суб'єктів господарювання, а також в юридичній практиці. Зокрема, окремі результати дослідження впроваджено в діяльність Адвокатського об'єднання «ЕВЕРЛІГАЛ» актом № 24/10-03 від 14.10.2024 р. (Додаток Г) та в діяльність товариства з обмеженою відповідальністю «ЗАММЛЕР Україна» згідно з довідкою № 14/10-919 від 14.10.2024 р. (Додаток Д).

Окремі положення дисертаційного дослідження впроваджені у навчальний процес і використовуються під час викладання певних тем навчальних дисциплін «Господарське право» та «Корпоративне право», що підтверджується Актом впровадження результатів дисертаційного дослідження № 18-24/12.0-24 від 25.09.2024 р. (Додаток Е).

Певні результати дослідження презентовано та обговорено на: XVI Міжнародній науково-практичній конференції «Сучасні аспекти модернізації науки: стан, проблеми, тенденції розвитку» (Київ; Тампере, 07 грудня 2021); Всеукраїнській науково-практичній конференції «Весняні юридичні читання – 2022»: Сучасні проблеми законодавства, практики його застосування та юридичної науки (Вінниця, 28 квітня 2022); IV Міжнародній науково-практичній конференції «Актуальні проблеми приватного та публічного права», присвяченій 93-річчю від дня народження член-кор. НАПрН України, академіка Міжнародної кадрової академії, Заслуженого діяча науки України, д.ю.н., проф. Процевського О.І. (Харків, 21 травня 2022); II-му Всеукраїнському конкурсі наукових робіт здобувачів вищої освіти та молодих вчених з нагоди 25-річчя заснування інституції Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини (Київ, 12 грудня 2022); Всеукраїнській науково-практичній конференції «Весняні юридичні читання – 2023»: Сучасні проблеми законодавства, практики його застосування та юридичної науки (Вінниця, 20 квітня 2023); IX Всеукраїнській науково-практичній конференції студентів, аспірантів та молодих учених «Гуманітарний і інноваційний ракурс професійної майстерності: пошуки молодих вчених» (Одеса, 15 грудня 2023).

Ступінь обґрунтованості та достовірності наукових положень, висновків і рекомендацій, що містяться в дисертаційній роботі. Дисертаційну роботу виконано з використанням загальнонаукових методів пізнання та спеціальних методів юридичної науки.

Діалектичний метод покладено в основу всього дослідження. З його використанням комплексно проаналізовано економіко-правовий зв'язок права власності та правових форм його реалізації у сфері господарювання, розвиток

правового регулювання відносин власності, виявлено його суперечності та напрями подальшого удосконалення. З використанням формально-логічного методу проаналізовано основні поняття теми дослідження, сформульовано та доопрацьовано їх визначення, а також досліджено особливості та структуру правовідносин при використанні різних правових форм реалізації права власності (*підрозділи 1.1, 1.3, 3.1*). За допомогою системно-структурного методу досліджено місце правових форм реалізації права власності в механізмі правового регулювання, зв'язок з гарантіями та умовами реалізації цього права, розкрито особливості певних правових форм реалізації права власності (*підрозділи 1.2, 2.1-2.3*). Порівняльно-правовий метод застосовано при дослідженні питань заснування господарських організацій, здійснення організаційно-управлінських повноважень, публічно-приватного партнерства (*підрозділи 2.2, 2.3, 3.2*). Додатковим виступив статистичний метод, використаний для дослідження правозастосовної практики щодо реалізації права власності у сфері господарювання.

Емпіричну основу дослідження склали положення законодавства та практики його застосування, міжнародних документів, статистичних даних.

Список праць, опублікованих за темою дисертації

За темою дисертаційного дослідження опубліковано 5 наукових статей у фахових наукових виданнях України, а також 6 тез доповідей на науково-практичних конференціях та інших наукових заходах, а саме:

Наукові праці, в яких опубліковані основні результати дисертації:

1. Пашинін О.А. Юридичні гарантії реалізації права власності у сфері господарювання. *Правничий часопис Донецького національного університету імені Василя Стуса*. 2022. № 1. С. 116–126. URL: <https://jpchdnu.donnu.edu.ua/article/view/13277/13185>.

2. Пашинін О.А., Павлюченко Ю.М. Щодо застави майна як способу реалізації права власності у сфері господарювання. *Право України*. 2023. № 8. С. 80–95. DOI: 10.33498/louu-2023-08-08.

URL: https://www.pravoua.com.ua/ua/store/pravoukr/pravo_2023_8/pravo_2023_8-s5/

(*Особистий внесок: конкретизація правової природи застави та розроблення пропозицій щодо підвищення її ефективності в умовах воєнного стану та повоєнного відновлення економіки України*).

3. Пашинін О.А. Поняття і зміст організаційно-управлінських повноважень власника майна у сфері господарювання. *Правничий часопис Донецького національного університету імені Василя Стуса*. 2023. № 2. С. 114–122. URL: <https://jpchdnu.donnu.edu.ua/issue/view/504>.

4. Пашинін О.А. Договірні форми реалізації права власності у сфері господарювання. *Journal «ScienceRise:JuridicalScience»*. 2024. № 1. С. 44–51. URL: https://journals.uran.ua/sr_law/article/view/301588/293937.

5. Пашинін О.А. Публічно-приватне партнерство як форма реалізації права власності у сфері господарювання. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2024. № 4. С. 261–265. DOI <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2024-4/60>. URL: http://www.lsej.org.ua/4_2024/62.pdf.

Наукові праці, які засвідчують апробацію матеріалів дисертації:

6. Пашинін О.А. Щодо організаційно-господарських повноважень власника майна у сфері господарювання. *Сучасні аспекти модернізації науки: стан, проблеми, тенденції розвитку*: матеріали XVI Міжнар. наук.-практ. конф. (Київ; Тампере, 07 грудня 2021). / за ред. Є.О. Романенка, І.В. Жукової. Київ; Тампере: ГО «ВАДНД», 2021. С. 128–132. URL: <http://perspectives.pp.ua/public/site/conferency/conf-16.pdf>.

7. Пашинін О.А. Щодо реалізації права власності під час воєнного стану. *Весняні юридичні читання – 2022. Сучасні проблеми законодавства, практики його застосування та юридичної науки*. Випуск XXXI: Матеріали Всеукр. наук.-практ. інтернет-конф. «Весняні юридичні читання – 2022». (Вінниця, 28 квітня 2022). Вінниця: ДонНУ імені Василя Стуса, 2022. С. 402–405. URL: https://dnu.sharepoint.com/portals/law/Lists/List5/Attachments/151/ЗБІРНИК%20_Весняні%20читання%20-%202022.pdf.

8. Пашинін О. А., Павлюченко Ю. М. Проблемні питання плати за оренду майна. *Актуальні проблеми приватного та публічного права*: матеріали IV Міжнар. наук.-практ. конф., присвяченій 93-річчю від дня народження член-кор. НАПрН України, академіка Міжнародної кадрової академії, Заслуженого діяча науки України, д.ю.н., проф. Процевського О.І. (Харків, 21 травня 2022). С. 226–229. URL: <https://dspace.hnpu.edu.ua/server/api/core/bitstreams/04d46dcc-17e0-4b60-a0bb-254ae6844ee9/content>.

(Особистий внесок: виявлення проблемних питань плати за оренду майна і розроблення шляхів їх подолання).

9. Пашинін О. Реалізація права власності у сфері господарювання за принципом належної обачності. *Бізнес і права людини в Україні: проблеми та рішення під час війни і повоєнного відновлення*: зб. матеріалів II-го Всеукр. конкурсу наук. робіт здобувачів вищ. освіти та молодих вчених з нагоди 25-річчя заснування інституції Уповноваж. Верхов. Ради України з прав людини / заг. ред. В.А. Устименка; ред.-упоряд.: А.Є. Санченко, Є.С. Градобосва; упоряд. В.В. Єршов. Київ: ВАІТЕ, 2023. С. 48–56 (Київ, 12 грудня 2022). URL: <http://surl.li/bfalda>.

10. Пашинін О. А. Щодо обов'язку сплати податку на нерухомість, відмінну від земельної ділянки. *Сучасні проблеми законодавства, практики його застосування та юридичної науки*. Випуск XXXIII: Матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. «Весняні юридичні читання – 2023» (Вінниця, 20 квітня 2023) Вінниця: ДонНУ імені Василя Стуса, 2023. С. 398–402. URL: <http://surl.li/rtqbix>.

11. Пашинін О.А. Щодо поняття організаційно-установчих повноважень власника майна у сфері господарювання. *Гуманітарний і інноваційний ракурс професійної майстерності: пошуки молодих вчених*: матеріали IX Всеукр. наук.-практ. конф. студентів, аспірантів та молодих учених (Одеса, 15 грудня 2023) Одеса, Львів – Торунь: Liha-Pres, 2023. С. 103–107. DOI

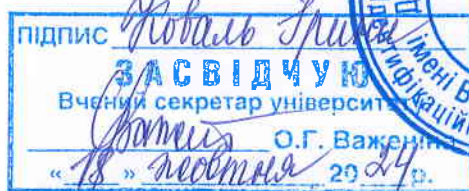
<https://doi.org/10.36059/978-966-397-357-9-28>. URL: <http://catalog.liha-pres.eu/index.php/liha-pres/catalog/view/251/6925/15592-1>.

Науковий рівень дисертації відповідає вимогам п.13 Порядку присудження ступеня доктора філософії – всі зроблені у дисертації наукові результати, котрі виносяться на захист, одержані особисто здобувачем. Дисертаційна робота є самостійно виконаною кваліфікаційною науковою працею.

Дисертація Пашиніна Олександра Анатолійовича «Правові форми реалізації права власності у сфері господарювання» за актуальністю, ступенем новизни, обґрунтованістю та практичною цінністю здобутих результатів відповідає спеціальності 081 «Право» та вимогам п. п. 6, 7, 8 і 9 Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44, та може бути представлена до публічного захисту на здобуття ступеня доктора філософії в галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право».

Головуючий на засіданні:

декан юридичного факультету
Донецького національного університету
імені Василя Стуса
доктор юридичних наук, професор

Ірина КОВАЛЬ